

forslaget under Nr. 22 heller ikke for mit Vedkommende vil ved den egentlige Retsreforms Behandling, hvis jeg til den Tid har Sæde her i Salen, foregribe Spørgsmaalet om Procesomkostningers Kjendelse. Jeg har ved 1ste Behandling støttet — og jeg gjentager det her — min Mening om disse Omkostningers Tilkjendelse, saaledes som her er foreslaaet, paa Befassenheden af den Slags Sager, hvorefter det tales i Forslaget. — Der er talt Meget om, hvorvidt man skulde give den Smule Afgang til Udpantning for Auktionsfordringer, som er foreslaaet i den første Paragraf, men jeg tror, man skal have Vanskelighed ved at paavise, at denne Udpantningsret kan gjøre nogen Stude. Jeg mener, at den Inkassator, som ved en Auktion giver Kjøbere Kredit i Tilbud til Betaling, og som derved gavner Kjøberne, hvem man jo her nævner som Smaaafolk, bør have ligesaa megen Afgang til at faae en hurtig og ubeføstelig Retsforfølgning indstiftet, som de øvrige Fordringshavere, der kunne bruge Udpantning, have. — Med Hensyn til et tredje Vædringsforslag, som angaar Udpantning for Paalydendet af Mønstningskommissioners Kjendelser, skal jeg bemærke, at jeg af Erfaring veed, at disse Kjendelser ere meget ude fete, og det er meget muligt, at mange af dem i og for sig ikke ere rigtige; men enten man giver Mønstningskommissionernes Bøder Udpantningsret eller ikke, gjør man dog Kjendelsen hverken bedre eller værre. De, der bære Nag til disse Kjendelser, skulde, saaledes som Ministeren sagde, komme med et Forslag til Vædring af Loven af 1868 om Rytterfestes Udstationering, men jeg slutter mig aldeles til den ærede Ministers og til andre ærede Medlemmers Udtalelser for Vibeholdelsen af Udpantningsret for de Erstatningsbeløb og Bøder, der ifjendes af Mønstningskommissionerne. — Der er til § 13 i Lovforslaget af et Mæltal, hvortil ogsaa den ærede Ordfører hører, stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa, at man skal give Skyldneren et kort Varjel, inden man kan hjemføge ham med Udlæg. Jeg tror, det er en human Bestemmelse, som ikke kan skade Fordringshaveren det Allermindste, og som f. Ex. træder i Stedet for Forligsindtalselse. Om en Pantdebitor — det er jo den Slags Debitorer, Bestemmelsen angaar — end har siddet 14 Dage over Tiden, tror han dog efter den hidtilværende Retsorden, at man ikke saaledes kan komme til ham med Fogden, før han har faaet en Advarsel, en Indtalselse. Vi gaa nu over til en ny Tilstand, hvorefter man vil gjøre Udlæg hos ham uden Dom eller Forlig, og jeg mener da, at man skal lade den store Mængde Folk, som ikke kjende til Lovens Enteltheder, faae en Advarsel om, at de skulle rette for sig inden en vis Tidfrist. Jeg tror, at Vædringsforslaget under Nr. 26 vil være et human Tilleg til § 13, en Paragraf, om hvilken jeg gjentager, at den vil være af væsentlig Nytte for vor Retspleie.

Aufjær: Det er ikke for at blande mig i denne mere juridiske Debat, at jeg har begieret Ordet, men kun for at konstatere to Ting. Naar der her har været klaget saa stærkt over Mønstningskommissionerne, vil jeg for det første konstatere, at deres Virksomhed har ført til, at Foderhøste nu i det Hele taget holdes godt, og for det Andet vil jeg konstatere, at der for hver Foderwert som er bleven idømt en alvorlig Mulkt og som Følge deraf kasseret, gjerne har meldt sig 5 til at indtræde i hans Sted.

Schjørring: Maatte jeg med Hensyn til Forslaget om Udpantning for Fordringer, der hidvære fra Løspreauktioner, tillade mig at give den faktiske Oplysning, at vel benyttes den egentlige Protokol aldrig ved nogen Løspreauktion, men paa den anden Side er det heller ikke Tilfældet, som et æret Medlem har sagt, at Tilførslerne ske paa et løst Stykke Papir. Der benyttes nemlig ved enhver saadan Auktion et saakaldet Auktionskatalog, der da betragtes som Bilag til og Bestanddel af den egentlige Protokol. Naar en anden æret Tale har hentydet til det Udfæltige i, at der, som i Slesvig, maatte blive brugt to Protokoller, hvilket jo vil sige: to Kataloger, idet man da vilde have en større Garanti for Rigtigheden af Tilførslerne, saa er det jo Noget, der i Reglen allerede finder Sted hos os, idet et Katalog føres af Inkassator og et andet af Auktionarius. Disse to Funktioner falde vel ofte sammen, men i de Tilfælde, hvor der især kunde være Grund til at berygte Usikkerhed, nemlig hvor Auktionen afholdes i en Skov, falde de saa godt som aldrig sammen; thi omtrent alle større Skove eies enten af Staten eller et Gods, og Inkassator er derfor ved slige Auktioner ikke den Samme som Auktionarius. I alle slige Tilfælde finder der efter Auktionens Tilendbringelse en Konference Sted for at overbevise sig om, at de to Kataloger stemme overens. Jeg tror derfor, at der for saa vidt ikke er nogen Betænkelighed ved at fastholde Regeringsforslaget om Udpantning for disse Fordringer. Med Hensyn til mit Forslag under Nr. 4 skal jeg kun tillade mig den Bemærkning, at den høitærede Minister vistnok har Ret i, at der i Begyndelsen af Forslaget kan behøves en lille Vædring, for at det ikke skal se ud, som om Dvrighedsresolutionens Forskyndelse paabydes ved denne Lov. Det kan jo imidlertid med Lethed ske til 3die Behandling.

Octavius Hansen: Med Hensyn til det under Nr. 4 stillede Vædringsforslag om, at der ikke skal kunne gjøres Udpantning for Alimentsbidrag hos den Husbond, der har at udbetale Løn til en Tjenestekarl, skal jeg bemærke, at jeg selvfølgelig er fuldstændig enig med den høitærede Justitsminister i, at man bør tage Hensyn til, at disse uheldige Kvinder og Børn, som han